

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Beneficia Vetera Et Nova, Divæ Virginis Dittelbacensis

Sang, Eucharius

Wirceburgi, 1607

Capvt II. De primo miraculo a pud D. Virginis Dettelbacensis effigiem
patrato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64129)

auxilij illius expersnè Germania, aut Franconia nostra hæc inclyta? vetera, noua, rara, & illustria beneficia ipsi collata, docent amorem. Sit Benefactrici suæ æternùm grata.

Dettelbachium opidum est, V Virceburgo vicinum: Præsulibus & Ducibus Franconiæ paret. Habet extra mænia Ædem opere & structura nobilem, DEI Matri sacram: & quod amplius, miraculis olim claram. Sed claritudinem & famam quasi omnem amiserat annis superioribus, quando per Franconiam & vniuersam Germaniam, fides & religio Catholica iacuit fermè extincta. Verum nuper illa, quasi postliminio restituta, Præsulis IULII vigilantia, & singulari inprimis Numinis Diuini fauore, denuo se matrem ostendit: *agrotantibus officinam medicina: fontem perennem curationum: remedium aduersus demones: & ciuitatem refugij omnibus ad se confugientibus.* Cæterum ipsius sacelli & miraculorum in eo patratorum, quo magis innotescant initia, altius ordiamur.

Damasce.
orat. 2. de
dormit:
Deipara.

CAPVT II.

De primo miraculo apud D. Virginis Dettelbacensis effigiem patrato.

Os olim erat laudatissimus per vniuersam Germaniam, publicis in vijs, sacras imagines, & statuas figere, vt earum aspectu

viato-

viatores caperent pietatis incitamentum, ac laboris suscepti leuamentum. Durat, nec absque fructu, eiusmodi consuetudo, à maioribus nostris religiosissimis accepta, vbi prisca fides salua manet ac integra.

Dettelbacenses in eo pietatis exercitio, alijs palmam præripiebant. Annis ab hinc centum, loco quo nunc visitur sacellum, D. Virginis effigiem habebant, quam manè pergentes ad operas, & sub noctem reuertentes domum, vna cum liberis, & seruis laborum socijs, pia mente colebant & venerabantur. Placuit pietas ista sic DEO, sic eius parenti, vt non multo post è fundamentis templum construeretur, fierentque miracula.

Initium verò dedisse, hunc fermè in modum, virum obscurum, ventri que deditum, Nicolaum Lemererium Diæcesis Bambergensis, scribit Ioannes Trithemius. Ille inaudiens anno post Christum natum M. D. I V. quodam in pago Episcopus Bambergensis, Dedicacionem templi fore, cupidè aduolat, culinæ amantior, quam Ecclesiæ. vix re diuina in templo peracta, heluari incipit suis cum combibonibus. Excitat deindè rixam & pugnam, in qua mortiferis plagis afficitur, vt inter aliorum brachia domum relatus, crederetur mox animam efflaturus. *Crapula, radix & fons quidam est malorum omnium.*

Vulneribus confossus, annum integrum, loquela nunq̄, vix sensibus interdum, rarò utebatur ratione. Quicquid morborum est, dixisses in ipsius ca-

*Libell. de
miracul.
B. Virginis
in Dettel-
bach.*

*D. Chry-
sosth. hom.
1. ad po-
pulum An-
tioch.*

put conflatum. Exacto anno & amplius, non nihil redit ad mentem, & religione motus, Diuorum opem auxiliumque poscit, pro valetudine pristina acquirenda. Preces incassum haud mittuntur: nocte enim sequenti, in quiete, species ipsi hominis obijcitur miserescens iuxta ac momentis, restitutum iri, si votum nuncupet, & ad effigiem D. Matris, ante portas opidi Dettelbacensis, cum cereo, veniat supplex. Somno solutus, singula quæ numen suggererat, magna cura exequitur, & præter omnium, qui antè plagas & vulnera non sine horrore quodam aspexerant, spem & expectationem, meliuscule incipit habere, ac paulatim ad priorem redire valetudinem. Qua confirmata, voti probè memor, cum cereo accedit ad D. Virginis imaginem, Benefactrici suæ acturus gratias. Sed dubium oriebatur; vbi nam locorum donum votiuum (cereus erat vt dixi) relinqueret, cum iuxta Deiparæ statuam, nec domuncula esset, nec tuguriolum. Id etiam diuinitus indicatum. Exitinere fessus, somno graui opprimitur, & per quietem accipit mandatum: euestigiò pergat ad ciuicam domū, ac viris Senatoribus, in eadem tunc morantibus boni publici causa, cereū tradat, simulq; nunciet, omni metu posito ac verecundia, quid secum actum, quantaque sibi, præpotens DEVS, contulerit, per Matrem suam, dona, & beneficia: nec etiam curet, si qui fortè rem gestam & à se narratam, vt vanum & stultum commentum eludant. Audit, & euigilans paret. Ingressus curiam, vt erat edoctus,

reperit

reperit Senatores. Nonnulli inter illos, hominem nouum, noua recensentem portenta, vt stolidum, ridendum & reijciendum iudicabant. Alij autem ætate & prudentia grauiores, rem eiusmodi nequam existimabant negligendam, & alios, in causa necdum satis explorata vt iudices temerarios, acriter obiurgabant. Præterea sibi cæterisque in memoriam reuocabant, quæ dudum à maioribus accepissent suis: æris campani sonum, eò loci, vbi imago colebatur, aliquando auditum, eoq; dubio procul significatum, populi concursum & frequentiam ibidem aliquando futuram. Nicolaus sua apud Senatum legatione perfunctus, pergit hilaris domum, salutem suam vbique diulgans, DEOq; & ipsius Matri adscribens.

CAPVT III.

Cur & quando sacrum facellum fuerit exædificatum?

AB hoc miraculo, Deiparæ effigies, magis magisq; cæpit esse in cultu & veneratione. E finitimis locis vndique confluebant viri, fæminæ, senes, pueri, ciues, pagani, salutem opemque poscentes, & ferentes. Nullus, toto anno, mensis abibat, vix dies, quin ab aduenis

locus